

ALPSKÁ BRUTALITA

Author týmu Miloš Křesťan. Vše skoro jako pro profiky. Stačí už jen vyrazit. Jako den „D“ byl určen 10. července 2003, kdy se startuje v Salzburku. Ale to už nechme hovořit v autentických zážitcích Honzu Hnízdila.

Tak Honzo, odlož skalpel, přestaň tě paní oddělovat od těla tu zdravou nohu a pojed' už do těch hor, které jsi tolik proklínal.

Celou akci začal organizovat Miloš Křesťan společně se dvěma Čechorakušany, Petrem a Martinem. Já se k ní dostal jako slepý k houslím. Napadlo je, že chtějí dokázat, že lidi, kteří soustavně netrénují, nezavodí, chodí normálně do práce, jsou schopni absolvovat extrémně těžký přejezd alpských a dolomitských průsmyků. Tak trochu šílená myšlenka, alespoň z mého pohledu. Měla to být zkouška techniky i lidského materiálu. Mně se líbila, ale ještě jsem netušil.

Jak jste měli akci zajištěnou?

Aktivních účastníků bylo osm, tedy lidí, co jeli na kole. Navíc jsme měli dvě kamarádky, které přejížděly tranzitem a v kempu před naším dojezdem vždy postavily stany, uvařily a připravily vše tak, abychom se pouze soustředili na kolo. Existuje pro to úžasná slůvko logistiky. Cítili jsme se tak trochu jako profíci. V uvovzkách, protože jsme spali v kempech a jedli jsme z vlastních zdrojů.

Kdy a kde jste odstartovali?

Celá trasa byla naplánována na 612 kilometrů do devíti etap. Start byl 10.

července v rakuském Salzburku a cíl byl v Itálii u jezera Lago di Garda. Průměrná délka etapy byla kolem 70 kilometrů, s nejdělsí etapou 85 kilometrů. Jeli jsme přes Bad Reichenhall, Pinzgau, Krimmler Tauern Pass, Brunneck, Cortinu d'Ampezzo, Alleghe, Cavalese, Menghen Pass, Folgaria a Riva del Garda. Trasa vedla převážně po horských cestách a v těžkém horském terénu. Po asfaltu jsme absolvovali cca 25% trasy. Pro každou etapu jsme měli skvěle vypracovanou mapu s vyznačenými převýšením, délkou, nebezpečnými úseky, typy cest. Ne vždy jsme se do ní ale trefili.

Jak tě vůbec napadla myšlenka takovou jízdu absolvovat, když sis byl asi vědom, že to nebude taková legrace?

Nikdo nevěděl, do čeho jde. Já si říkal, že šedesát, sedmdesát kilometrů určitě ujeďu. To mám vyzkoušené. Před akcí jsme si udělali malé soustředění.

V jeho rámci jsme jeli maratón Malevil. Už pro to, abychom si vyzkoušeli materiál. Když však k nám na chalupu přijel Miloš a z nákladáku začal tahat bedny s materiálem, nové rámy, kotočkovky, speciální boty, jednotné oblečení, tak jsem poprvé začal zírat. Tady jsem pochopil, že končí legrace, že jde opravdu do tuhého. Už na Malevilu, kde já absolvoval kratší trasu 65 km, jsem začal poprvé pochybovat. Bylo to pro mne opravdu těžké, jel jsem nadoraz, abych si zkusil, jak na tom jsem. To bylo první varování. Říkal jsem si, pozor chlapče, do čeho se to pouštíš? Ale už nebylo úniku, taky proto, že jsem byl lékařem akce. Nemohl jsem je zklamat. Zjistil jsem, že ostatní jsou na tom opravdu dobře, jezdí pravidelně, hlídají si stravu a akci berou strašně zodpovědně. Rozhodující nebyl ani tak věkový rozdíl, ten se pohyboval od pětadvaceti do dvaapadesát, jako spíš možnosti trénovat a přístup. Horské kolo mám hodně rád, ale nemám na něj prostě tolik času. Vždycky jsem snil o tom něco podobně-

ho absolvovat. Taková šance se nepouští.

Začneme prvou etapou, která ti dala opravdové poznání reality.

To tedy dala. I když byla označena za úvodní a lehkou. Pohybovali jsme se ve výšce kolem 1.200 metrů. Převýšení žádné dramatické, ale trvala deset hodin. Deset hodin těžké práce. Dvě hodiny na horském kole je něco užasného, čtyři hodiny se dají vydržet, šest hodin je hrana, ale deset hodin je něco tak fyzicky a psychicky brutálního, že kdyby mi někdo po této etapě pověděl, jeďu domů, vezmu tě, tak to kolo seberu, vykašlu se na všechno, na jakékoliv ohledy, a jeďu. To bohužel ale nikdo nenabídl. Byl jsem tak zdecimovaný, že jsem si vůbec nedovedl představit další dny. Dělal jsem lékaře i u profíků, a tak je trochu znám. Myslím si, že kdyby tam nějakého pozvali, tak se jim vyměje a fce. Je to jako se museli zbláznit. Milerád jsem po prvním dnu využil možnosti vybrat si další den volno a pomáhat se zajištění. Každý z nás si volno mohl vybrat jen jednou. Vybráním volna mě osvítil duch svatý, protože druhá etapa byla ještě šilnější. S holkami jsme vše uchtýstali a čekali. Čekali jsme a čekali. Plánovaný dojezd byl kolem čtvrté odpoledne. Ale oni nikde. Jeli jsme jim naproti. Oni však zabloudili a do cíle přijeli v devět večer. Představ si to, dvanáct hodin na kole v horách. Byli totálně zdecimovaní. Navíc mechanik Miloš Křesťan pustil kolo trochu rychleji, než měl, a nezvládnul kamenitý sjezd. Naštěstí

z kola vystoupil a kolo letělo ze skály dolů už bez jezdecke. Totálně zničil, rozlomil rám. Na pád z výšky 20 metrů Introvert opravdu není stavěný. Za zaznamenání stojí i převýšení druhé etapy, neuvěřitelných 3.200 metrů. Kdybych byl býval jel, tak bych byl býval už nechodil, tak jsem mrtvý.

Po etapě jsem si říkal, ti to musí mít plné kecky, já si orazil, tak to bude třetí etapa skvělé. Ale omyl. Třetí etapa byla nejhorší. Té budu věnovat zvláštní pozornost. Vedla starou tauernskou stezku. Začala brutalita. Stoupání podél Krimmlerských vodopádů. Tam jsme kola tlačili. To byla pořad ještě sranda. Pokračovali jsme dál. Z osmi set metrů do 2.633 metrů. Dva kilometry převýšení po těžké cestě, potom po sutí, lavinově svahu, v ledovci, s koly na zádech. Tlačil se nedaly. Sedm hodin jsme stoupali, jen občas jeli. Za těch sedm hodin jsme ujeli, spíš už 24 kilometrů. Pohy-

bovali jsme se v místech někdejších bojů první světové války a vzpomínali na vojáky, kteří stejnou cestou tahali munici a děla. Muselo to být něco pekelného.

Když jsme se blížili k vrcholku, těšili jsme se na sjezd. Ale to byl velký omyl. To samé bylo na italské straně hory, zase lavinový svah plný kamení. Takže kola na záda, přivázat na batohy a sestup dolů. Etapa byla nakonec zkrácena, protože do cíle bychom normální trasou dojeli za hluboké noci.

Ale každá etapa jistě nebyla tak šilnější.

Naštěstí ne. Čtvrtá etapa do Cortiny d'Ampezzo byla užasná. Převýšení 2.500 metrů, nádherné horské scenérie. Byla dost jezdivá, i když s těžkým stoupáním. Ale od této etapy se začalo dost oteplovat, takže jízda v tropických podmínkách také nebyla legrace. Přinesla mi i nečekaný kulturní zážitek. Vjeli jsme do nádherného údolí obklopeného vysokými štíty. Uprostřed horská chata Fanes Hütte (2060 m), nikde nikdo. Na terase seděl asi desetiletý chlapec v kožených kratasech a hrál na tačací harmoniku. Ale nádherné. Pro mne, v té únavě, to bylo něco tak nečekaného, že jsem slezl z kola a asi hodinu ho poslouchal. Nic podobného jsem ještě nezažil. Nejsem žádný romantik, ale takový koncertní sál a oslovení hudbou mě doslova přikovaly na místě. Úplně jsem zapomněl, že ostatní pokračovali ve stoupání nerušeně dál. Když koncert skončil, začal jsem je dohánět, naštěstí se o pět set metrů výš koupali v ledovcovém jezeře Limo See a vůbec jsem jim nechyběl.

Říkal jsi, že jste se pohybovali v místech, kde probíhaly boje za první světové války. To je určitě také zajímavé.

► Dokončení na str. 12

Jedinečná příležitost pro všechny, kteří chtějí vědět více o opravě a údržbě jízdního kola!

**V PÁTEK 7. LISTOPADU OD 18 HODIN
NA CYKLISTICKÉM STADIONU
V PRAZE 10 - NA TŘEBEŠINĚ**

pořádá čtrnáctideník Cykloservis pro všechny zájemce, kteří chtějí vědět více o opravách a údržbě jízdního kola

seminář s praktickými ukázkami

Beseda bude probíhat především formou otázek a odpovědí a praktických ukázek.

Povídat si s vámi budou a ukazovat co všechno umí profesionální mechanici firmy Robert Štěřba a týmů Author Miloš Křesťan a České Spolitelny „Dlouhán“.

Na semináři bude mít své zastoupení i americká firma PARK TOOL, která zde prostřednictvím svého zástupce pro ČR předvede kompletní nabízené nářadí a nástroje na kolo.

Nebude chybět ani malá soutěž o některý z produktů PARK TOOL.

Další informace naleznete na internetových stránkách

www.cykl.cz

Vstupné se neplatí!

GT MERIDA MONGOOSE
SPECIALIZED AUTHOR

- Prodloužená záruční doba na kolo - až 3 roky
- Možnost zaměny komponentů a dovybavení kola
- Kvalitní cyklistické oblečení, obuv, batohy, mapy, ...
- Možnost platby platebními kartami
- Splátkový prodej "na míru", i bez navýšené ceny

STĚŘBA
www.sterba-kola.cz

NOVÉ KOLO PRO KAŽDÉHO NOVÝ SYSTÉM SPLÁTKY 30+10 BEZ NAVÝŠENÍ

2 roky 3 roky

Seštinová 10, Praha 4
tel: 241 741 098, 241 741 961
fax: 261 257 538, e-mail: info@sterba-kola.cz
info splátky: 800 600 230, 602 303 232

KONY sport

Skořepka 4, Praha 1, 110 00, tel/fax: 224 221 060
www.konysport.cz, e-mail: kony.sport@volny.cz

ODMĚNA
věrným zákazníkům

5. 11. 2003

OD 10.00 DO 18.00 HODIN

SLEVA 30 %

PŘI NÁKUPU NAD 200 Kč

Kdo dřív přijde, ten si vybere